

Sestdiena, 2011. gada 23. jūlijs

LiepAvots

3x3 saietā Liepnā

Nr. 7

Domā, kā labā tu strādā

Daudzinājums mudināja slavēt ne tikai darba tikumu, bet arī darba jēgu. Nevis pieturēties pie arāju tautas aksiomas, ka tikai fizisks darbs ir darbs, bet saprast, ka vislielākais darbs ir strādāt ar sevi.

Viens no svarīgākajiem iekšējiem darbiem ir domāšana, un liels darbs padarīts, pārkāpjot pašam sevi, sacīja Inese Krūmiņa. Turklāt darbu jādara ne kā apgrūtināšu pienākumu, jo tad tas nedod prieku, taču ar prieku darīts darbs attīsta pašu un aizdedz dzirkstelīti citos.

Pasaule uzņem ātrumu un prasas darbus darīt arvien ātrāk, mazāk laika atstājot būt kopā ar tuvākajiem, kopt attiecības un savu sētu. Inese mudināja katru pašam sev atbildēt uz jautājumu: kā labā es strādāju: mantas un materiālās labklājības labā?, ģimenes un savu tuvāko labā?,

sabiedrības labā?, tēvzemes labā?

„Bitītēm namu daru, līdz zemei rakstīdama” – dari ko darīdams, izdari uzreiz, – mudināja Maruta Voitkus Lūkina. Dari ar apdomu, dari gudri – lai drava nav skabargaina. Maruta mudināja sestdien katram izdarīt svarīgo darbu – iet uz referendumu par Saeimas atļaušanu, un rūpīgi apdomāt savu lēmumu. Lai valsts drava nav skabargaina.

Andra Tomašūna pārdomas bija par tēvu zemi. Vai tas ir konkrēts zemes īpašums, konkrēta manta, kas mantota no senčiem, vai plašāks, filozofiskāks piederības jēdziens – dzimtene, kur runā manā valodā, dzimtene, ar ko saikni sargā no Latvijas aizbraukušie latvieši, arvien strādājot savas tēvzemes labā.

Latvieši ar darbu izdzīvoja un iemantoja cieņu arī Sibīrijā, kur izsūtīti 1941. un 1949. gadā. Izrauti no savām mājām, atstājot savus rūpīgi koptos dzimtas īpa-

šumus, mācēja svešumā dzīvi sākt no jauna un darba tikumu iemācīt arī turienes cilvēkiem. Mēs esam tik stipri, cik mūsu vēlme strādāt, sacīja Lauma Vlasova.

Māra Tupese mudināja uz attiecību kopšanas darbu. Mēs ra vējam, ceļam, plaujam, nojaucam, lai būtu rezultāts – skaista māja, tīra puķu dobe. Arī attiecību kopšana ir liels darbs, kas nes augļus, sacīja Māra. To darot, jābūt drosmīgai pirmām kārtām ieskatīties sevī.

Savukārt Ansis Bogustovs mudināja domāt par darbu 21. gadsimtā. Pagājušajā gadsimtā latvieši piedzīvoja divus karus un divreiz prieku par savas valsts neatkarību, bet šī gadsimtā desmit gados daudzi ar apvainojumu atstāj valsti un dodas pēc labāka darba. Vai spējam novērtēt, ka pasaulē tikai katrai piektajai tautai ir sava valsts, vai domājam, kā strādājam savas tēvzemes labā 21. gadsimtā?

Rasma

DIENASKĀRTĪBA

Sestdiena, 23. jūlijs
19.00-20.00 Vakariņas
20.00... Noslēguma koncerts.
Vakara dziesma, vakara pasaciņa. Nīkšana, danči

Svētdiena, 24. jūlijs
7.30-9.00 Ceļšanās, rīta rosme
9.00-9.30 Brokastis
9.40-10.00 Liepnas TV ziņas
10.15 Saieta noslēguma konference estrādē
11.30 Noslēgums. Karoga nolaišana.
13.00-14.00 Pusdienas
14.00 Atvadas, mājupceļš
ap 18.00 Atgriešanās Rīgā

Sveicam jubilāres!
24.07 – Aloīda Jurčenko
(dzimšanas diena),
Kristīne Liberte
(vārda diena).

Uz tikšanos Kocēnos un Kandavā!

Nākamgad Latvijā atkal notiks divi 3x3 saieti.

Pirmais no 8. līdz 15. jūlijam notiks Vidzemē, Valmieras pusē – Kocēnos, otrs no 22. līdz 29. jūlijam Kurzemē, Kandavā.

Kocēnu saietu vadīs Dina un Reinis Cepļi (stāsts par viņiem un viņu četriem bērniem izlasāms iepriekšējā *Liepavota* numurā). Jau tagad varat sazināties e-pastā: koceni3x3@gmail.com vai pa tālr. 29224643. Tas būs pirmais viņu organizētais 3x3 saiets.

Kandavas 3x3 saietu vadīs Daiga un Aldis Bitinieki un viņu meitas Laura, Monta un Anete. Sazināties var e-pastā: daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv vai pa tālr. 29463930.

Plašāka informācija par abiem saietiem gada nogalē būs atrodama www.3x3.lv un ārzemju latviešu laikrakstos, pavasarī – Latvijas novadu laikrakstos.

Sper laukā visu, kas ienāk prātā

Eduardam Krūmiņam šī ir trešā reize, kad 3x3 saietā viņš iejūtas teātra sporta ievirzes vadītāja lomā.

Šoreiz gan teātra sports esot nedaudz pāraudzis par tādu kā izklaides ievirzi, stāsta Edžus, jo, lai arī tiekot lietotas teātra sporta tehnikas un dažādas iesildīšanās spēles, visiem ievirzes dalībniekiem vairāk patīkot spēlēties nekā improvizēt. Iesildīšanās spēles no teātra sporta atšķiras ar to, ka tajās nav tik daudz improvizācijas, jo ir jau zināma spēles virzība. Savukārt improvizējot, nekad nevarot zināt, kur temats aizvedīs. Edžus smejas, ka viņš vada brīvo spēļu ievirzi, jo, tā kā tā notiekot pie skolas zālājā, tad

Noslēguma koncertā teātra sporta ievirzes dalībnieki mums kaut ko rādīs arī uz skatuves.

itin bieži pievienojas kāds jauns dalībnieks, bet kāds aiziet prom, uzrodas kādi skatītāji – vienvārd sakot, brīva dalībnieku cirkulācija. No teātra sporta ievirze ir pārgusi par pievakares izklaidi.

Bet tas neesot nekas traks, jo visiem padodas, visi iesaistās. Pirmās nodarbības laikā gan jaunieši esot mazliet mulsuši, bet ar katru dienu jūtoties arvien brīvāk un brīvāk.

Ievirzes dalībiece Beāte Krūze (13) no Rīgas pastāstīja, ka iepriekš jau ir piedalījusies astoņās 3x3 nometnēs, un, ja tajās ir teātra sports, vienmēr tajā piedaloties. „Visvairāk man patīk tieši tas, ka var uz vietas improvizēt, izdomāt. Tas ir viegli. Speru laukā visu, kas pirmais ienāk prātā. Mana mīļākā tehnika ir *dživriša* valodā. Tajā ir jātulko, ko kāds teicis nesaprotamā jeb *dživriša* valodā. Varbūt sākumā bija mazliet kauns, bet pēc tam jau sapratu, ka nav par ko kautrēties. Nākotnē taču, kad būs darbs, arī varbūt nāksies uzstāties vai runāt publikas priekšā, tāpēc ievirzē apgūtais noderēs,” spriež Beāte.

Monta

Lāčausis meklē vēl kādu darbu

Uz leļļu teātra ievirzi atnākušie gūst nelielu ieskatu leļļu teātra mākslas aizkulisēs. Sešās dienās uzzināt visu par teātri un vēl pašiem kļūt par aktieriem, protams, nav iespējams, taču neliels pieskāriens teātra tapšanas procesam tas ir.

Ievirzes vadītāji Laila un Jānis Kirmuškas paši 25 gadus bijuši Leļļu teātra aktieri, Laila arī režisore, bet arī viņi vienmēr mācās ko jaunu. Laila atzīst, ka mācās, arī 3x3 ievirzi vadot, jo te īsā laikā viss top uz vietas, izmantojot tās iespējas, kas te ir, un ar tiem cilvēkiem, kas atnākuši uz ievirzi. Tas ir ļoti radošs process un nepārtraukts eksperiments ar formām.

To, kas te top, Laila nesauc par

leļļu teātri, bet par leļļu teātra objektu teātri, jo jaunie aktieri nedarbojas ar īstām lellēm, bet ar dažādiem objektiem. Tos veidojot, izprot, kā top izrāde.

Par izrādi, ko skatīsim noslēguma koncertā, atklāts tiek vien tik daudz, ka tā būs latviešu tautas pasaka par Lāčausi, kuras pamattēma jeb sauklis ir „Pameklēsim vēl kādu darbu, kur spēku pielikt”. Būšot vienkārša pasaka mūsdienu laikam atbilstošā skatījumā.

Aktieri būs mazāki un lielāki, var teikt – jaunieši dažādos vecumos, kas mācās ne tikai savu lomu, bet arī sadarbību, jo aktiera darbs nav viena darbs, tas prasa pacietību palīdzēt arī otram aktierim. Kā saka Laila, Karaļa loma faktiski ir jānospēlē ne pašam Karalim, bet pārējiem.

Rasma

Vai viegli būt jaunam?

Pievakares ievirze „Jauniešu klubs” no plkst. 17.00 līdz 19.00 aktīvi darbojas katru dienu.

Starp zaļo palagu skolas stadionā, kraukšķīgiem saules stariem un domu virtuļiem skolas iekštelpās mēs cepinām savas idejas un līmējam tās vienkopus.

Par brīvprātīgo darbu

Pirmdien, 18. jūlijā, pie mums viesojās Alūksnes Bērnu un jauniešu centra aktīviste Ilze Zvejniece. Jaunieši diskutēja par brīvprātīgo darbu un savā pieredzē dalījās jaunieši no Latvijas (Alūksnes) un Vācijas, kas piedalījušies Eiropas brīvprātīgā darba misijā. Katrs jaunais aktīvis atklāja sevī no brīvas sirds došanas prieku spēlēs un aktivitātēs, apdāvinot blakus stāvošo ar platu smaidu, svešvalodas frāžu mācīšanos, siltiem apskāvieniem un apņemšanos kopīgi dalīties ar kanēļmaizītēm.

Kā tikt uz Laimīgo salu

Jaunieši ar pilnu entuziasma devu, azartiski meklējot atbildes „Salu” spēlē, centās nokļūt uz Laimīgo salas. Dalībnieki tika

sadalīti uz trīs salām – Aklo, Mēmo un Laimīgo salas. Cenšoties lavierēt starp krēslu rindām un ar līmlenti apzīmētiem punktiem uz zemes, dalībnieki ar lielu spar centās tikt uz Laimīgo salas, kur bija nepieciešams komandas darbs.

Saliedētības gars un kompromisu meklēšana, atklājot savu identitāti, raksturo dažāda vecuma pārstāvjus.

Noderēs turpmāk

Sportiskas dvesmas apveltītais sākumskolas skolnieks Adrians no Zviedrijas arī izrādīja lielu interesi un neviltotu prieku. Students Alekss no Rīgas, kurš apgūst sociālo darbu, atzīst, ka „Jauniešu klubs” ir vieta, kur smelties radošas idejas, kuras varēs pielietot savā profesionālajā darbībā turpmāk.

Vai viegli būt jaunam? Vai stilīgi būt latvietim? „Jauniešu klubs” aicina ikvienu aktīvistu izdibināt atbildes uz dažādiem jautājumiem.

Esi karsts vai esi auksts, bet neesi remdens! Parādi vienmēr savu nostāju!

Jauniešu kluba vadītājas
**Ilze Slavena un
Anita Brokāne**

Ja kaut kas nesanāk, pielej šņabi!

Latviskās virtuves ievirzē ap pāris galdiem darbojas vairākas saimnieces. Ievirzes vadītāja Nora Antone saka: “Tas labi – katrai sava pieredze, katrai savs padoms.”

Nedēļas ritumā saimnieces gatavojušas gulbišņikus – ēdienu no maltas kartupeļu masas, arī ūdenī vārītas bieziņa bumbiņas un pat putraimu krēmu. Pēdējā nodarbībā tapa cienasts visiem saietā dalībniekiem – eļļā vārītas rozītes, kurām rozā krāsas efektam piešauta biešu sula un karote šņabja uz katru mīklai pievienoto olu. Izrādās – šņabi pievieno tamdēļ, lai mīkla labāk atliptu no formas. Ar piecām karotēm šņabja tomēr bija par maz, tāpēc mīklai piešāva mazliet miltu un vēl šņabi. Un tad vēl mazliet pa taisno no pudeles, ar karotēm vairs neniekojoties. Jā, jā, šņabis palīdzot glābt daudzas receptes, tikai nevajagot to saimniecei lietot iekšīgi.

Lolita

Cik saimnieču, tik padomu, bet kopā – pieredze.

Te bij' labas saimniececes

Par mūsu labu paēšanu visu nedēļu gādāja Liepnas internātskolas virtuves saimniece Anna Daktiņa, Velta Muceniece, Baiba Blaua, pavāru palīdzes Inese Aploka, Ina Andrijeviča, Zeltīte Briediņa un vēl astoņas meitenes un puīši, kas palīdz ēdienu pasniegšanā un citos darbiņos.

Galvenā saimniece Anna saka, ka viņu komanda pirmoreiz gatavo maltītes tik kuplai saimei, tādēļ nogurums ar katru dienu liek sevi manīt arvien vairāk.

Mūsu ēšanas statistika: būsīm apēduši 180 kg gaļas, 80 kg vistas gaļas, vairāk par tonnu kartupeļu, 1112 olas, 2100 bulciņas, vairāk par 100 kg gurķu un tomātu utt.

Atsevišķs galds tiek klāts 31 veģetārietim, pārējie 239 ēdāji sēžas pie tā sauktajiem parastajiem galdiem. Īpašus, Liepnai raksturīgus ēdienus, saimniece nav gatavojušas, bet centušās, lai viss, kas piedāvāts, būtu gards un daudzveidīgs.

Rasma

Vīri kaļ pārsteigumus

Šī ir ievirze, kurā vīri domā par sievietēm un puīši par meitenēm, un darina viņām rotas.

Viena sieva saņēms auskariņus, cita tiks pie kulona, vēl kāda greznosies ar 3x3 rokas-sprādzi. Bet kāds puisis, divus darbus uzmeistarojis izstādei, vakar ievirzē ātri kalis gredzentiņus, ko vakarā dančos pasniegt vienai noskatītai meitenei. Katram savs nodoms. Bet rotkaļu meistaram Jānim Mednim uzdevums ir ne tikai ierādīt amatu gandrīz divdesmit mācekļiem, bet arī izkalīt īpašu dāvanu Liepnas internātskolas direktorei, kura tik daudz par mums gādājusi.

Jānis ir rotkaļu skolotājs kopš Dagdas 3x3 un pēc pieredzes saka: vienmēr ievirzē ir ātrie skrējēji, kas atnāk uz vienu nodarbību un ko sīku ātri uzmeistaro, bet kas strādā visu nedēļu, tiek arī pie nopietnākām lietām.

Rasma

Pirts nav tikai vieta, kur mazgāties

„Tas viss, kas darīts līdz šim, izrādās, darīts nepareizi,” tā pēc pirts ievirzes apmeklēšanas spriež Una Auziņa.

Viņa stāsta, ka Jura un Aelitas Batņū vadītajā ievirzē iegūts daudz. Vispirms jau ieskats pirts vēsturē un īsais kurss pirtslietu terminoloģijā un filozofijā: kas, kā un kāpēc tieši tā jādara. Una priecājas par katru iegūto zinību, jo tieši tagad viņu ģimenei top pirtiņa Jūrkalnē. Nu Una zina, kā siet slotas. Viņai pašai vislabāk piestāvētu liepu un ceriņzaru slotas – tās, kas mīlestībai. Sienot slotas, koka zarus nedrīkst likt uz zemes, lai tiem nezūd spēks. Turklāt izkaltsiņas slotas nedrīkst nest uz pirti un uzreiz mērkāt ūdenī, jo tās pirtij laikus jāsatgato: jāiesien plastmasas maisā, lai lapas atvalgst un pamostas to enerģija. „Esmu uzzinājusi to, ko gribēju zināt,” saka Una. „Esmu sapratusi: pirts – tā nav tikai vieta, kur sasilt vai nomazgāties. Pirts ir kas daudz, daudz vairāk. Pašlaik man par pirtslietām ir tieši tik zināšanu, cik spēju vienā reizē aptvert. Ja būs iespēja, savas zināšanas papildināšu vēl.”

Lolita

Gleznotāji ar kartona paliktņiem

Glezošana, ko vada Agra Ritīna, pulcē dzīvespriecīgus entuziastus ar kuplām otiņām, guašu krāsās noķellētām plaukstām.

Agra stāsta: “Nākot uz šo ievirzi, noteikti ir jāatbrīvojas. Ir jājūt sevi. Nav jāuztraucas, vai kaimiņam patīk mans darbs vai nē. Jābauda pats radīšanas process.”

Ievirzē pamanās iekļīst dažāda vecuma pārstāvji: sākot no četrgadīgās Ritas, kas aktīvi jauc krāsas gan uz tam paredzētā trauka, gan pamanās atstāt “laikmeta zīmes” uz savas rozā kleitiņas, beidzot ar Ādolfu Avenu no Kanādas, kas teju 90 gadu vecumā nezaudē acu mirdzumu un māksliniecisko piesitenu.

21. jūlija svelmainajā rītā gleznotāju pulciņš ar kartona paliktņiem, krītiņiem un guašām steigda iemūžināt seno alus brūzi, kas kautri noslēpies aizaugušā krūmu biežoknī, mākslinieciska-

jam skatam paverot drupas un senos laukakmeņus.

Katrīna Kūkoja (18) no Rēzeknes ir sajūsmā par ievirzi: “Glezošana man nozīmē meditātīvu procesu. Varu iepazīt sevi caur zīmējumu. Ievirzes vadītāja kā skolotāja prot savu amatu. Galvenais, manuprāt, ir nenobīties no kritikas. Pateicoties Agrai, esmu atklājusi, ka man piemīt ilustratīvais stils. Maniem zīmējumiem apakšā ir stāsts. Ja redzu cilvēku vai dzīvnieku, to attēloju kā metaforu. Šodien, piemēram, zīmēju meiteni pie alus brūža, bet beigās to ietvēru kā laumiņu pie strautes. Gleznojot jābūt atvērtam jauniem pasniegšanas veidiem.”

Ilze Slavena un

Anita Brokāne no jauniešu kluba

Karte, kompass un veiklas kājas

Orientēšanās ievirzē jaunieši varēja apgūt pamatprasmes, kā veikli atrast konkrētus objektus apkārtnē un ko darīt situācijās, kad pazaudēta pareizā taka.

Ievirzes vadītājas Ieva Krūmiņa (18) un Ieva Liepa (19) uzreiz ķeras vēršim pie ragiem – izdala kartes ar topogrāfiskām zīmēm un astoņiem iztrūkstošiem objektiem. Jaunieši dodas ekskursijā pa apkārtni, un, kad atrod šos objektus, tos iezīmē kartē.

Pati Ieva Krūmiņa 3x3 nometnē bijusi četras reizes. Bet šogad nometnē Ieva piedalās jau kā ievirzes vadītāja. Teoriju, proti, topogrāfiskās zīmes, jaunieši gan zinot minimāli, jo vairāk aizrauj darbošanās. Dalībnieks Eduards (20) no Rīgas uz ievirzi nācis, jo dzirdējis, ka šeit ir fantastiskas vadītājas. Pagājušajā gadā 3x3 nometnē viņš bija piedalījies nakts orientēšanās sa-

censībās. Viņš uzskaita lietas, kuras nepieciešamas ievirzē – karte, kompass un veiklas kājas.

Atraktīvais dalībnieks Reinis (14) no Liepnas orientēšanās laikā iemācījās ne tikai zīmēt topogrāfiskās zīmes, bet ar kartes palīdzību apiet apkārt Liepnei. Reinim visvairāk patika ar kompasu iet aplī ar pārējiem dalībniekiem *vilcieniņā*.

Ievirzes beigās visi dalījās pārrunās par paveikto, ēdot gan arbūzu, gan saldējumu.

Ilze Slavena un Anita

Brokāne no jauniešu kluba

Katrs ar savu transportlīdzekli

Vienīgā ievirzē, uz kuru katrs dalībnieks ierodas ar savu personīgo transportu, ir Dinas un Reiņa Cepļu vadītā bēbīšu skola. Piektdienas pēcpusdienā pie bēbīšu skolas durvīm varēja saskaitīt 8 bērnu ratiņus.

Liepnas 3x3 saietā bēbīšu skolu apmeklēja 11 mazuļi. Mamma Ramona Strazdiņa, kuru uz bēbīšu skolu ved mazais Olivers, stāsta, ka mazuļi ievirzē atplaukuši un saraduši ar katru dienu vairāk. Te bija daudz darāmā gan mammām, gan bērniem.

Ramonai visvairāk palicis prātā, ar kādu prieku bērni ķēra lie-

los balonus, kas vilināt vilināja virs lielā, mamma turētā zīda lakata. Tāpat mammas līdz ar bērniem priecējās, kā mazuļi lien caur krāsaino tuneli. Kad palika garlaicīgāk, bērniem varēja dot izpētīt dažādu krāsu un faktūru lupatiņas, lai viņiem būtu iespēja saprast, ka pasaulē ir tik daudz jauku lietu, kuras izzināt.

Ak, jā, un kur nu vēl krāsainie ziepju burbuļi. Mazais Linards gan pēc vienas no pirmajām nodarbībām bija pagalam sašutis: nu, kā tā var! Parāda ziepju burbuļus, iekārdina, aizrauj, un tad jau jāiet prom. Nu, nav uz zemes taisnības, nav!

Lolita

DIENAS JAUTĀJUMS

Ko labu esi padarījis Liepnas 3x3 laikā?

Kārlis Gailītis,
Ventspils:

– Rotkalšanā izveidoju aproci, kas man ļoti pašam patīk.

Un arī gredzenu. Abus taisīju no vara. Virsū ir musturā iesists latvju ornamenti. Neko citu paveicis neesmu, jo pieceļos uz brokastīm un rīta ievirzi, tad eju mazliet pagulēt, jo katru vakaru eju uz dančiem un palieku līdz pat beigām.

Lauma Bauermeistere,
Rīga:

– Gāju pie Inese Krūmiņas

uz *celošanu* jeb aušanu bez steliem, ko sen jau vēlējos apgūt. Vēl iemācījies gatavot jaunus ēdienus *latviskajā virtuvē*, vakarā varēsiet nogaršot. Gāju arī pļavas mācībā, kur daudz ko jaunu uzzināju. *Celošanā* izveidoju prievītes, kas man noderēs kā paraudzīņi, kad mājās mēģināšu celot. Uz tām ir pašas zīmēts zalkša raksts. Arī ēdienus mēģināšu atkārtot, kas ikdienā nav gatavoti, bet nav sarežģīti.

Māra Tamsone,
Kazdanga:

– Izgata-voju putnam būrīti. Mājās es to gan neve-

dīšu, es to atstāšu šai vietai. Putnam jau tā ligzdiņa nederēs, jo putniņi paši vij ligzdas. Vienīgi stārķis turpina ligzdu, ja cilvēks to iesācis. Mēs izpalīdzīgi strādājam pie būrīša gatavošanas. Es izpalīdzēju citiem, citi man. Mēs ļoti biedriski darbojamies kopā. Pa pieciem vienu naglu dzinām un dēli zāģējām pa vairākiem. Katrs pa gabaliņam.

Bruno Kalviņš
Silva, Ikšķile:

– Esmu uztaisījis brālim no

koka tādu mantiņu, ar ko var braukāt pa zemi – koka ritentiņu. Brālim ir viens gads. Vēl es pats uztaisīju putnu būri un barotavu putniem. Es tos abus likšu savā sētā mājās. Jo tur mums tieši viens būris ir saplīsis. Es tos uztaisīju tieši strazdiem, jo mums ir ļoti daudz strazdu.

Monta

Dzimšanas dienas dāvana – 3x3

ĢIMENE

Šo gadu laikā, kopš Aloidas un Viktora Jurčenko ģimene pirmoreiz bija 3x3 nometnē Salacgrīvā 1995. gadā, ir mainījušies iemesli, kāpēc viņi joprojām ir 3x3 kustībā.

Kad laiks dot

Sākumā bijis svarīgi gan pašiem, gan bērniem būt latviskā vidē, kas stiprina latvisko identitāti. Esot redzējuši, cik viņiem šī nedēļa svarīga. Tad Aloida sapratusi, ka 3x3 ir lieliska iespēja mācīties, augt pašai. „Un tad bija sajūta, ka tik daudz kas ņemts, ka nu laiks kaut ko dot no sevis!” tagad saka Liepnas saietā vadītāja. Ja ģimene uzņemas 3x3 organizēšanu un vadīšanu, tas nozīmē, ka papildus milzīgam darbam tiek iegūtas arī tiesības palikt kustībā, katru gadu piedalīties saietā. Aloida kopā ar vīru Viktoru līdz Liepnei bija vadījuši trīs nometnes – 1998. gadā Adamovā, 2003. gadā Dagdā un 2008. gadā Malnavā.

Kura mīļāka no visām četrām? Aloida atbild, ilgi nedomādama: „Katra ir kā bērns, tu viņu gaidi, radi, iznēsā un uztver kā dāvanu, ko pats esi sarūpējis. Un, jo skaistāku dāvanu sev sagādā, jo lielāks prieks.” Šogad sanācis pavisam īpaši – rīt, saietā pēdējā dienā, ir Aloidas dzimšanas diena! Tādā dienā saņemt gandarījumu par paveikto – kas var būt vēl labāk! Savukārt Viktors ilgi nevar atrast piemērotu vārdu, lai izteiktu to īpašo, vienreizīgo sajūtu, kāda viņam esot tikai 3x3. Vadot nometni, viņa galvenā vēlme ir radīt tādus apstākļus, lai visi varētu izbaudīt to pašu, ko Viktors gūstot kā dalībnieks. Lai tiktu pie šīs sajūtas, cilvēkam gan pašam esot jābūt atvērtam pret citiem, pret jaunu informāciju, esot jādabū sev tāds dvēseles stāvoklis, ka esi brīvs un visu uzņem gatavs.

Bērni kļūst par darītājiem

Jurčenko trīs bērni, kas pirmajās nometnēs bija mazi, nu jau

Aloida un Viktors Jurčenko aizvadījuši savu ceturto 3x3 saietu, nu stafete tikšot nodota bērniem.

lieli. Vecākajam – Mārtiņam – ir 28 gadi, viņš dzīvo un strādā Rīgā (ir tirdzniecības menedžeris) un bija kopā ar mums tikai divas dienas. Anitai ir 25 gadi, viņai ar vīru Juri Baltalksni vislielākais pārbaudījums bija Malnavas nometne pirms trim gadiem, kur viņa bija uzņemusies ļoti daudzus darbus informācijas centrā. Anita un Juris dzīvo Rēzeknē, vistuvāk vecākiem. Anita strādā Latvijas Krājbankā, Juris datorveikalā ir datortehniķis un konsultants-pārdevējs. „3x3 man vislabāk patīk te valdošā kopības izjūta un latviskā vide, kas man ikdienā nav apkārt,” saka Juris. No savas pirmās nometnes viņš atceras dančus, kuri gan pa īstam iepatikušies tad, kad tos iemācījies, un tas, ka ticis kā jauniņais tik draudzīgi uzņemts. Savukārt jaunākais Jurčenko dēls Jānis atzīst, ka neesot neko daudz darījis, lai Liepnas saiets taptu, toties šai nedēļā viņš ir tas, kam jebkurā situācijā vecāki var zvanīt un saukt palīgos. „Tas jau patīkami, ka ar mani rēķinās, uzticas.”

Diez, vai studēt izkļaides industrijas vadību un producēšanu Alberta koledžā Jānis izvēlēties 3x3 ietekmē? Jā, ieskats vadīšanas prasmēs tiešām bijis no vecāku iepriekšējām nometnēm. Jānis sapratis, ka ir grūti to darīt bez zināšanām, ka tas nav tik vienkārši, kā varbūt no malas izskatās. Vai pats varētu kādreiz 3x3 saietu noorganizēt? „Tagad jau stafetes kociņu vecāki nodos

māsai, pie manis tas varbūt notiks pēc tam. Domāju, ka vajadzīga arī dzīves pieredze, kas nāk tikai ar gadiem.”

Jānis pāris gadus nebija bijis nevienā 3x3 saietā, un nu acīs krītot paaudžu maiņa. Tie, kas vēl nesen bijuši vecākie jaunieši, nu te ir ar saviem bērniem, bet Jāņa vecuma jaunieši jau sākuši vadīt ievirzes. „Man liekas, ka visapkārt vispār ir jaunāki cilvēki nekā iepriekšējās nometnēs.” Jāni te piesaista atmosfēra, latviskums un draugi un paziņas jau no bērnudienām.

Ir tikai ieguvumi

Lūgta nosaukt lielākos 3x3 ieguvumus, Aloida, pirmkārt, sauc iespēju radoši izpausties un darīt tā, kā pati vēlas. „Neviens man nav priekšnieks!” Otrkārt, iegūta atziņa, ka galvenais ir iekšējais miers, harmonija un nekam – ne lietām, ne idejām, ne plāniem – nevajag pieķerties. Jo tad, ja neizdodas, ir vilšanās. „Man jāzina, ko man vajag, bet man to nevajag par katru cenu. Reizēm nez no kurienes uzrodas īstais cilvēks un paveic to, ko pat necerēju.” Treškārt, 3x3 ir lieliska iespēja izaugsmei un savu spēku apzināšanai. Aloida strādā Rēzeknes Augstskolā par sociālās pedagogijas lektori un divas dienas nedēļā Rugājos Latgales reģiona atbalsta centrā vadarbībā cietušajiem bērniem *Rasas pērlēs*. Turklāt Aloīdai visu dzīvi paticis mācīties, apgūt ko jau-

nu – viņa beigusi Daugavpils Universitāti, augstskolu *Attīstība*, Latvijas Universitātē ieguvusi maģistres grādu pedagogijā un absolvējusi arī Maskavas Psihologijas augstskolu. Un nu jau pāris gadus viņa strādā kā lektore arī 3x3, vadot ievirzi *Spēka avoti*. Nākamvasar to varēs apmeklēt Kandavas 3x3 saietā dalībnieki. Turklāt rudenī tai ir turpinājums – ar Dinas Ceples atbalstu *Stārķa ligzdas* telpās Rīgā 3x3-nieki un viņu draugi, radi tiekas, lai kopīgi meklētu savus spēka avotus. „Man ir svarīga atgriezeniskā saikne. Viens no mīlestības plūsmas likumiem ir došana un ņemšana, kam jābūt līdzsvarā. Un 3x3 tas piepildās, un tā ir pilnība,” saka Aloida.

Piedāvāt labāko, ko tai brīdī var

Pateikt, vai ir kaut kas, no kā tomēr iznāk atteikties, organizējot un vadot 3x3 saietu, Aloida nevar pat pēc ilgākas domāšanas. Bet miega trūkums? „Tā ir pārejoša parādība!” smeļ saietas saimniece. „Ja es mācētu aizmigt pirmās divas dienas, kad spriedze tiešām par lielu, tad viss būtu vislieliskākajā kārtībā.” Te Liepnā, lai arī vietējo ļaužu atsaucība esot fantastiska, saietā dalībniekus izguldināt tā, lai labi visiem, esot bijis liels izaicinājums un milzīgs darbs.

Prasu Aloīdai padomu – kā viņa tiek galā ar problēmām, kas neapšaubāmi saietā laikā rodas. „Cenšos ieklausīties cilvēkā, kas viņu satrauc, rada diskomfortu, un tad kopīgi meklējam risinājumu. Es cenšos piedāvāt to labāko, ko tai brīdī varu. Tad mana sirdsapziņa ir mierā. Dzīvi vajag pieņemt tādu, kāda tā ir. Nevajag cilvēkus ne raustīt, ne bīstīt, jo cilvēki jau paši zina, kā viņiem ir labāk.” Šis ir pēdējais *Liepavota* numurs, un Aloīda novēl visiem 3x3 saietā dalībniekiem iekšējo līdzsvaru, mieru, harmoniju. Un visu, kas te labs bijis, paņemt līdzī uz mājām. Bet, ja traucējušas kādas nebūšanas, tad apzināties, ka tās arī piederot pie lietām.

Daiga

Arī Īrijas latviešiem vajag 3x3

Ilze Ceiča zina: darba būs daudz, tomēr viņa ir gatava jau nākamajā vasarā sarīkot pirmo 3x3 saietu Dublinā Īrijas latviešiem.

Līdz šim Ilze par 3x3 bija dzirdējusi, bet nevienā nometnē piedalījies nebija. Ilze jau astoņus gadus dzīvo Īrijā, audzina trīs bērnus un aizrautīgi organizē sabiedrisko dzīvi turienes latviešiem. Viņai jau pāris gadus ir bijusi vēlēšanās rīkot kādu nometni Īrijā, un Latvijas vēstnieks Pēteris Kārlis Elferts piedāvāja rīkot tieši 3x3, un ar PBLA atbalstu apmeklēt nometni Liepnā, lai redzētu, kā viss notiek.

“Piedzīvotais krietni pārspēj domāto un cerēto,” saka Ilze. Te beidzot ir tāda Latvija, kādu Ilze sapņojusi redzēt. Viņai diemžēl jāatzīst, ka citkārt braukt uz Latviju ir pagrūti, jo līdz šim šeit

sastaptie cilvēki pārsvarā bijuši nīgri, neapmierināti, negatīvisma pilni. Arī attieksme pret Īrijas latviešiem bieži vien ir nelāga: ai, tie jau tādi sēņi un gliemeži lasītāji vien ir. Savukārt 3x3 saietā Liepnā Ilze jūt pavisam ko citu: labestību, prieku un latviskumu. Redzot, ka Latvija var būt arī šāda, Ilzei ir vēl lielāks spīts: 3x3 jārīko arī Īrijā. Galu galā – tur ir ļoti daudz latviešu, un viņiem, protams, dzimst bērni, kuri dažkārt vairs nerunā latviski. Citādā vide un lielais jaukto laulību skaits uzliek savu zīmogu, un arī no Latvijas nesen aizbraukušie latvieši piemirst tautas tradīcijas: vasaras saulgriežus svin kaut kad un Ziemassvētkus svin kaut kā. Ilzei gribētos, lai, pateicoties 3x3 saietam, aizdegto latviskuma dzirkstelīte katrā dvēselē, un, kaut arī apstākļi neļauj atgriezties pa īstam, vismaz savus atvaļinājumus būtu vēlme pavadīt nevis Kanāriju salās vai

Ilzei ir gatava arī Dublinas 3x3 saietā emblēma, kurā izmantots viens no Īrijas simboliem – trejlapu āboliņš.

Alpu kalnos, bet savās īstajās mājās – Latvijā.

Plāns Īrijas 3x3 saietam jau ir visai skaidrs. Ilze gribētu, lai Īrijā 3x3 saiets notiek tieši vasaras

saulgriežu laikā, un dalībnieki visu nedēļu gatavojas svētkiem: sien sieru, dara alu, vij vaiņagus un rotā sētu. Jau ir atrasta arī saietā vieta – skautu nometne Dublinas apkaimē. Ilze prāto, ka saietā varētu piedalīties 80 dalībnieki. Viņa prognozē, ka Īrijā dalībniekus atrast izdosies ātri, bet apzinās, ka būs sarežģīti atrast Latvijas cilvēkus, kas būtu gatavi pašā vasaras viducī doties uz nedēļu Īrijā, lai aizvestu tur tīru, patiesu latviskumu.

Ilze saprot: 3x3 nedrīkst rīkot kaut kā – pa roku galam. Tam jābūt līdz sīkumam pārdomātam darbam. 3x3 Liepnas saietā viņa ir nolūkojusi daudz lielisku iespējamo ieviržu vadītāju, uzrunā viņus un meklē jebkura veida palīdzību. Ikvienam, kas gatavs nākt palīgā, jāsazinās ar Ilzi. Viņas epasts: ilzecc@yahoo.ie.

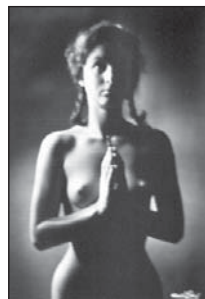
Lolita

Fotografēt vajag ar galvu!

Tik aizraujošs bija piekt-dienas Apvāršņa viesu fotomākslinieka Gunāra Bindes stāstījums, ka būtu gribējies klausīties vēl un vēl.

Mākslinieks, kurš fotografē jau 50 gadus, kam mājās ir ap 300 fotoaparātu (tai skaitā kolekcijas), apbūra ar savu enerģiju, erudīciju, humoru un savu stingro pārliecību par melnbaltās fotogrāfijas stabilo vietu fotomākslā.

G.Binde māca fotografēšanu Rīgā, Birutas Mageles stila skolā. Mācības ilgstot pusotru gadu, bez foto jāapgūst arī zīmēšana (bez tās nebūšot labas fotogrāfijas), teātra režija (lai saprastu inscenējuma pamatus), stila mācība u.c. Mākslinieks stāstīja par vairāku savu fotogrāfiju tapšanu, par tajās ietverto filozofisko domu. Arī par vienu no savām slavenākajām fotogrāfijām, 1965. gadā tapušo Eduarda Smiļģa portretu, kas starptautiskā izstādē Argentīnā apbalvota ar zelta medaļu.

Sarmīte Sīle 16 gadu vecumā. (G.Binde viņu turpmāk fotografējis ik pēc 10 gadiem.)

Gunārs Binde Liepnas tautas namā bija iekārtojis nelielu savu darbu izstādi.

Lūk, pāris no G.Bindes atziņām

- Māksla sākas ne redzamajā, bet domājamajā. Ir tēls, un ir attēls. Šodien pārsvarā ir fotoattēli, bet tēla ir maz.
- Bet, ja tu vari tēlu veidot, tad vari ko sasniegt.
- Ja nofotografēta skaista plaviņa un nekas vairāk, tad es labāk eju un skatos uz to plavu,

nevis to fotogrāfiju, jo tā bilde ir niecība salīdzinājumā ar šo plavu.

• Kad mani skolēni brauc uz Romu, es iesaku fotoaparātu atstāt mājās. Saku – bagātinieties no tā īstā, nevis no pliekanām bildītēm.

• Kāpēc daudziem nepatīk redzēt sevi fotogrāfijā? Tāpēc, ka cilvēks visu mūžu skatās

spogulī, bet tur sevi redz nepareizi.

• Fotogrāfija ir ar divām dabām, tāpat kā amatnieks var gan durvis, gan skulptūru uztaisīt. Foto var būt kā informācijas nesējs. Var būt dokumentāls foto, kas var pacelties līdz tēlam, simboliem. Bet ir arī mākslas foto.

• Fotografēt vajag ar galvu, nevis ar pirkstu, aci un kameru.

• Viens, ko es par fotogrāfiju pasaku, otrs – kā izskatīsies.

• Es fotogrāfiju turu un nelaižu ārā gadu, divus. Tas ir tāpat, kā būtu, ja jūs saēstos negatavus kāpostus.

• Manas fotogrāfijas ir mākslas, nevis dzīves patiesība.

• Šodienas nelaime, ka visi lielākoties strādā ar digitālām kamerām. Tas ir nenopietni, cilvēks tad ir aparatūras kalps, kamera viņu vada.

• Sākas apvērsums – cilvēce ar fotoaparātu palīdzību sāk iegūt jaunu valodu. Būs laiks, kad vairs nevajadzēs rakstīt.

Daiga

SPORTS

Punkts punktā

Nakts basketbola turnīrā piedalījās septiņas komandas, tāpēc tam plānotais laiks pastiepās krietni vien garāks un pārkļājās ar dančiem. Naksnīgo tumsu kļiedēja prožektora gaisma.

Cīņas bija ļoti sīvas – punkts punktā. Pirmo vietu ieguva 3x3 dalībnieku komanda *Persiki un pelmeņi*, otro vietējie, kas bija apvienojušies komandā *Bernadeta Gunārs*, trešie – apvienotā Liporu un Krūmiņu komanda. Par atraktivitāti uzteicama ir meiteņu komanda *Bubij*, arī vietējie liepnieši varen dūšīgi – bija izveidojuši pat divas komandas.

Daiga

KAFEJNĪCA

Kafejnīcas pārdevējas strādā visu nakti.

Populārākie – Tērvetes un Bauskas

Liepnas 3x3 saietā kefejnīcā pie nīkšanas telpas alus ir dzerts čakli. Kafejnīcas pārdevējas stāsta, ka saietā dalībniekiem pie dūšas visvairāk gājis Tērvetes un Bauskas alus. Labi smeķējis arī Užavas un Cēsu gaišais alus. Pavisam saietā laikā izdzeras 400 pudeles un četras mucas alus, kā arī divas mučelas kvasa.

KO TIK NEDZIRDI

Latvijas fenomenālais caurvējš

Amerikas latviešu pāris, kas nakšņo kādas liepniešu ģimenes dzīvoklī, stāsta, ka viss būtu ļoti labi, vienīgi liels karstums traucē izgulēties. Viņi labprāt atvērtu dzīvojamās istabas logu, bet saimniece ar to neesot mierā, jo būšot caurvējš.

– Ko lai dara, te ir Latvija, kur visi baidās no caurvējiem un āderēm. Mums gan tādu nav, – saka tautieši.

Kam ko vajag pie Zāļu sievas

Pie Līgas Reiteres pienāk viens liepniešis un vaicā: – Vai zāļu sieva? Man vajag to nezāļu recepti dabūt.

Pienāk otrs liepniešis un vaicā: – Zāļu sieva? Man vajag zālītes, kas līdz pret čurāšanu gultā.

Pienāk trešs liepniešis: – Zāļu sieva? Man vajag sievu pie tevis dabūt.

Zāļu sieva apmulst, jo tas ir vīrs, ar ko viņa vienvakar dančos sadancojusies, citvakar galdam pretī sadziedājusies un kurš viņai palīdzējis zālītes plāvā meklēt. Pie šitādas vajadzības pēc sievas apmulst pat Zāļu sieva, bet izrādās – vīrs grib savu sievu pie viņas uz mācībām dabūt.

REDAKCIJAS SLEJA

Kā jau allaž notiek 3x3 saietos, arī šis ir paskrējis ātri. Un būs tik žēl šķirties no *Liepavota* redakcijas kolēģiem un citiem saietā dalībniekiem, ar kuriem esam sadraudzējušies.

Bet priecīgā ziņa ir tā, ka nekas jau nebeidzas. Būs nākamā vasariņa, kad atkal notiks divi saieti, līdz tai viens otru droši vien satiksim folkloras pasākumos, amatnieku tirdziņos un citviet, kur mēdz apgrozīties 3x3-nieki, un pavisam noteikti komunikācija turpināsies virtuālajā vidē. Jo, kas reiz bijis 3x3, tas kļūst par šīs saimes locekli uz palikšanu.

Šis ir pēdējais *Liepavota* numurs, tāpēc paldies saku mūsu lieliskajai komandai – Rasmai, Lolitai, Montai, Lailai, Uldim un Aldim. Paldies par rakstiem arī mūsu čaklajiem ārstatniekiem, īpaši Viktorijai, Ilzei, Anitai, Ansim. Uz tikšanos citugad!

Daiga

ZIŅOJUMI

Dievturu un jauniešu nometnes

Mazsalacā, vidusskolā Valtenberģu muižas ēkā, no 27. jūlija pievakares līdz 31. jūlija vakaram notiek dievturu nometne, ko organizē Liepnas 3x3 ievirzes vadītāja Maruta Voitkus-Lūkina. Ja kādam tas ļoti interesē, pieteikties pie Marutas draugos.lv vai pa tālr. 29269671.

Augusta pirmajā pusē Austris Grasis Mazsalacas *Gendertos* rīko jauniešu nometni par vēsturisku tēmu – četrdesmito gadu deportācijām. Ir vēl četras brīvas vietas. Pieteikties pie Austras draugos.lv. Interesēties pa tālruniem 29413382 un 29269671.

Skaņu disks

Ir izdots brīvā mikrofona skaņu disks ar 3x3 saietā dalībnieku dziesmām un skaņdarbiem. To šodien un rīt varēs iegādāties par Ls 3.

3X3 LIEPNĀ ATBALSTĪJUŠI

- Pasaules brīvo latviešu apvienība
- ALTS
- Latvijas 3x3 padome
- Alūksnes novada dome
- Liepnas pagasta pārvalde
- Alūksnes un Apes novada fonds
- SIA *Kanclers*
- SIA *L&T*
- Kalniņu ģimene no Ķoņu pagasta
- Anonīmā ziedotāja Bostonā

Liepavota redakcija: redaktore Daiga Bitiniece, žurnālisti Lolita Lūse, Rasma Zvejniece, Monta Bitiniece, Uldis Siliņš, fotogrāfs Aldis Bitinieks, maketētāja Laila Liepiņa.

Tas laikam bija Šekspīrs, kas teica: „Kas iet vēl gulēt, tas ir agri nomodā.” Ar mani bija kaut kas līdzīgs, es biju agri nomodā un aizgāju vēl gulēt. Aizvakar, kā jau bija paredzams, siltajai dienai sekoja pamatīgs pērkona negaiss ar lietu, kas zināmā mērā atvieglāja mazgāšanās problēmas – ieziepējies un stāvi ārā.

Nīkšanā ilgu laiku nopļāpāju angļu mēlē. Mans sarunu biedrs bija pārlatviskots anglis, dzīvojis un strādājis Rīgā desmit gadus. Kad sieva viņu aizrāva dancot, es pārcēlos pie kafejnīcas meitenēm, kur man aiz letes tagad ir savs krēsls.

Liepna zirga pajūgā

Liepna 3x3 saietā vakaros bēni varēja vizināties zirga pajūgā. Ratu vilcēja vārds ir Granata, un viņam ir jau 26 gadi. Ikdienā zirdziņš tiek ļoti lutināts un uzmanīts: pie smaga darba viņu vairs neliek, un saimnieki allaž piedomā, lai Granata būtu labi paēdis un mierīgs. Vizināties ar zirgu varēs vēl arī sestdienas vakarā, bet tad gan pēc vēl vienas miega vai bezmiega nakts: katrs uz savām mājām. Granata uz savu kūti, lai gaidītu godam nopelnītās auzas, bet saietā dalībnieki – uz mājām, lai atkalredzētos nākamvasar vai vēl ātrāk. Galu galā – katram taču ir atrasts kāds jauns draugs, domubiedrs – kāds savējais, ko labprāt satiktu atkal un atkal.

*

Mēs nometnē esam trīs vai pat četri austrālieši. Te būs mazliet par mums un mūsu pasauli.

*Kam nostāsti tā apkārt vijas
Kā kontinentam vārdā Austrālija?
Šai dienvidpuslodē,
Ko sauc par Antipodēm,
Ar dzīvo letiņi un svinē latvju godus.*

*Meža cūkas šņukurs, kauss ar saldo
miestu,*

*Bērziņcepta rudzu maize,
Triepta trekno kaņepsviestu.*

*Gaiļa vietā laiku rāda žēlīgs dingo
gaudiens,*

*Ķengurs saldu alu dara pieciem miežu
graudiem.*

*Un kas nes šurp ūdeni no straujās kalnu
upes?*

Salīkušu muguriņu cukurniedru krupis.

“Šīla” lēca aplokā saplūkt ozolzīles,

*Lai rauj viņas vainadziņu “šārks” vai
krokodīlis.*

*Kukabarra kokā sēd, aizrīdamies
smiedams,*

*Dzirdēts nav pat Jāņu naktī “Smieklu
Jānis” dziedam.*

Tautumeita, sēdēdama billabonga malā,

*Dzied par tālo Kurzemīti otrā pasaul's
malā.*

• Šārks – haizivs

• Šīla – sieviete

• Smieklu Jānis – kukabarra

• Bilabong – upes atteka

*

Ēdamtelpas koridorā uz sienas lasāmas 3x3nieku domas par sievietes būtību.

Piemēram: “Sieviete ir tāda pati kā vīrietis, tikai smukāka” (faktiski, ir diezgan būtiskas atšķirības, bet telpas trūkums man liedz ietiet detaļās), “Bez sievietēm ir grūti, ar viņām vēl grūtāk” (tā ir neapgājama patiesība: trīsdesmit divus gadus es dzīvoju kā cilvēks, četrdesmit deviņus gadus kā precēts vīrs).

Tad nicinoša piezīme: “Vīrietis bez sievietes maziņš un melns,” kam seko tūlītēja reakcija no vīriešu puses: “Ragana, velns brunčos.”

“Meičas rullē!” (grūti pateikt, vai tas domāts kā konstatējums vai uzmudinājums).

“Mīlēt, tikai mīlēt! Bauda!”

Es jums teikšu, ka man ar to mīlestību ir tā:

Agrāk būtu mīlējis, baidījies no grēka,

Tagad būtu grēkojis, nu vairs nava spēka.

Tā kā šī no manis ir pēdējā depeša, tad teikšu: ardievu, draugi! Tik jauni mēs vairs nesatiksimies!

Uldis